

K

K	simbolul chimic al potasiului.
KAHLER (BOALA)	v. mielom.
KAHN (REAȚIA)	reacție de floculare a serului sanguin sau a lichidului cefalorahidian pentru diagnosticul sifilisului.
KALA-AZAR	(ind. <i>boala neagră</i>) boală infecțioasă produsă de o specie de <i>Leishmania</i> , având două forme: mediteraneană și asiatică, caracterizată în mod esențial prin anemie gravă cu splenomegalie.
KALIEMIE	sin. potasemie; concentrația potasiului în sânge.
KALIUM	(ebr. <i>kalah – a arde</i>) sin. cu potasiu, numele a fost atribuit datorită faptului că la început se prepara din cenușa rezultată din arderea lemnului.
KALIURIE	prezența sau concentrația de potasiu în urină.
KAMALA	din bengaleză, cestodicid preparat din perișorii fructelor plantei <i>Mallotus philippinensis</i> .
KANNER (SINDROMUL)	sin. autism infantil.
KAPOSI	sin. angiomatoza Kaposi (Moritz John, 1837-1902), sarcomatoza multiplă idiopatică hemoragică, boală; afecțiune tumorală cu etiologie necunoscută, clasată diferit în grupele: reticulozelor, angiomatozelor sau sarcomatozelor.
KARRIORRHEXIS	sin. cariorrhexis.
KARMAN (METODA)	procedeu de întrerupere voluntară a sarcinii, numită și prin aspirație.
Kcal.	abr. kilocalorie.
KEFIR	băutură lactată gazeificată, acidulată: este un produs de fermentare a laptelui supus unui procedeu primitiv de fabricare de către muntenii din Caucaz, prin adăugarea de levuri numite grăunțe de kefir.
KEITH ȘI FLACK (NODUL)	regiunea din miocardul diferențiat, situată în peretele atrului drept, în care iau naștere influxurile care produc contracțiile inimii, de la acest nodul, influxul se transmite spre fasciculul His.
KELOID	sin. cheloid.
KELOTOMIE	secționarea bridelor în hernia strangulată.
KELVIN	în termodinamică, unitatea de bază a temperaturii, făcând parte din sistemul internațional; exprimă temperatura absolută în scara Kelvin.
KERATINĂ	proteină dură, bogată în sulf, care se formează în stratul cornos al pielii, în păr și unghii.
KERATINIZARE	1. proces prin care celulele stratului superficial al epidermului se impregnează cu keratină și capătă astfel o mare soliditate; 2. modificare patologică a unei mucoase care ia astfel aspectul pielii.
KERATITĂ	sin. cheratită, inflamație supurativă sau nesupurativă a corneei.
KERATOCON	deformație, în general bilaterală, a corneei care devine conică, rămânând însă transparentă, determină totdeauna miopie și un astigmatism asimetric.
KERATOCONJUNCTIVAL	care se referă la corneea și la conjunctivă.
KERATOCONJUNCTIVITĂ	inflamație simultană a corneei și a conjunctivei.
KERATODERMIE	keratoza palmelor și plantei picioarelor.
KERATOPLASTIE	înlocuirea unei părți opace a corneei cu un fragment cornean transparent.
KERATOPROTEZĂ	înlocuirea unei părți opace a corneei cu un fragment de material organic inert și transparent.
KERATOM	sin. cheratom
KERATOTOMIE RADIARĂ	tratament chirurgical al miopiei prin incizii în spițe de roată ale corneei, în intenția de a-i diminua curbura.
KERATOZĂ	vezi hiperkeratoză.

KERATOZĂ ACTINICĂ	leziune precanceroasă, dată de expunerea de lungă durată la lumină, în care epidermul prezintă o hiperkeratoză importantă.
KERATOZĂ PREEPITELIOMATOASĂ	sin. keratoză actinică.
KERNIG (SEMNUL)	semn caracteristic în meningită.
Kg.	simbolul kilogramului.
KIENBOCK (BOALA)	necroza aseptică a osului semilunar, adesea bilaterală și de origine microtraumatică, manifestându-se prin dureri persistente ale încheieturii mâinii, cu tumefierea părților moi și limitarea mișcărilor.
KIF	pudră de flori și frunze de cânepă, care se fumează amestecată cu tutun.
KILO (K., k)	(gr. <i>chilioi – o mie</i>) termen care indică unitățile de măsură, având semnificația de o mie.
KILOCALORIE	unitate care determină cantitatea de căldură egală cu 1000 calorii, numită și marea calorie.
KILORÖENTGEN	unitate pentru cantitatea de radiație X egală cu 1000 rontgeni.
KILOVOLT	unitatea pentru diferența de potențial, egală cu 1000 de volți.
KILOWATT	unitate pentru putere, egală cu 1000 de watti.
KIMOGRAF	sin. chimogramă
KINAZĂ	denumire de ansamblu a enzimelor a căror prezență este necesară pentru activarea unei alte enzime.
KINESTEZIE	sin. chinestezie.
KINEZIPLASTICĂ	sin. cinematizare.
KINEZITERAPIE	utilizarea în scopuri terapeutice a mișcărilor active (gimnastică medicală) sau pasive (masaje, mobilizare).
KINKING	v. pseudocoarctarea aortei.
KIRSCHNER (BROȘA)	filament de oțel inoxidabil, rigid, pentru transfixierea unui os fracturat și aplicarea unei tracțiuni continue asupra osului.
KLEBSIELLA	gen de bacterii de formă bacilară, din familia <i>Enterobacteriaceae</i> ; cresc ușor pe medii de cultură obișnuite, se întâlnesc frecvent în tractul respirator, intestinal și urogenital al omului.
KLEBSIELLA AEROBACTER	sin. <i>Aerobacter</i> .
KLINEFELTER (SINDROM)	sindrom descris la bărbatul tânăr, comportă o insuficiență testiculară prin degenerescența și scleroza tubilor seminali, cu ginecomastie, eunucoidism discret, azoospermie și creșterea gonadotrofinelor urinare: aceste modificări sunt legate de prezența unui cromozom X suplimentar.
KOCH (BACILUL)	agentul cauzal al tuberculozei.
KOCHER (INCIZIA)	incizie ce permite accesul în articulația coxofemurală.
KOHLER (BOALA)	1. necroză aseptică spontană a osului scafoid tarsian, ce survine la băieți și se traduce prin impotență funcțională și tumefierea dureroasă a tarsului; 2. necroză aseptică spontană a corpului celui de al doilea metatarsian, observată mai ales la femeie, cu tumefierea dureroasă a celei de a doua articulații metatarsofalangiene.
KOPLIK (PETELE)	pete albicioase situate pe mucoasa bucală în rujeolă.
KORSAKOFF (SINDROM)	tulburări psihice produse prin leziuni atrofice, difuze, cerebrale, în vecinătatea ventriculului al treilea: pierderea memoriei de fixare, dezorientare, confabulație.
KRAUROSIS	sindrom de scleroatrofie avansată a mucoasei vulvare sau peniene, la persoane vârstnice; posibil transformări maligne.
KUNTSCHER (CUIUL)	tijă de oțel inoxidabil, în formă de inimă, litera V sau U, pe secțiune, care se introduce în canalul osos medular, pe toată lungimea unui os lung fracturat și care permite menținerea celor două fragmente în poziție bună.
KUPFFER (CELULA)	celulă endotelială de formă stelată, din sinusurile hepatice, dotată cu mare putere fagocitară, care joacă rol important în procesul de apărare față de infecții.
KÜSSMAUL (RESPIRAȚIE)	caracteristică în coma diabetică, se desfășoară în patru timpi: o inspirație profundă, dar destul de bruscă, urmată de o pauză; o expirație subită, cu geamăt, căreia îi succede o nouă pauză, este vorba de o hiperventilație alveolară care tinde să compenseze acidoza diabetică.
KWASHIORKOV (SINDROM)	ansamblul unor tulburări grave, consecutive unei carențe nutriționale apărute la copilul mic mai ales după înțărare.

